

(दिनांक-20
30-8-20)

34 शास्त्री प्रथम वर्ष, विषय - व्याकरण

अथ-सिद्धान्त मौक्तिके (तद्धिते मयुपल्लाधि मालप्रथमः)

1 स्त्रैणः - स्त्रिया अपत्यं पुमान् / स्त्रीषु भावः / स्त्रीणां सम्बन्धः
इति विग्रहे स्त्री पुंसां नम् - स्त्रिया भवन्मात् इति स्त्रैण
नञ प्रत्यये अउवन्ध लोपे, तद्धिते लोप्याभादेः इति
स्त्रैण आदि षट्कौ, अह मुत्वाः नुम व्युत्पत्तेरिति
लोपे । प्राप्ति पदिम संज्ञापाम्, विभक्ति मापे स्त्रैणः
इति सिद्धम्

2 पौंसः - पुंसः अपत्यम् / पुंसु भावः / पुंसां सम्बन्धः
इति विग्रहे स्त्री पुंसां नम् - स्त्रिया भवन्मात् इति
स्त्रैण स्त्रज प्रत्यये, अउवन्ध लोपे । तद्धिते लोप्याभादेः
सर्वनामल्यारे इति स्त्रैण पद संज्ञापाम् । लुपो वल्य
इति स्त्रैण संज्ञोवात् लुपे संज्ञापाम् एव संज्ञापाम् लोपे । प्राप्ति
पदिम संज्ञापाम् विभक्ति मापे, पौंसः इति सिद्धम्

3 औपगवः - उपगो रथल्यम् इति विग्रहे तस्या पत्यम्
इति स्त्रैण अण प्रत्यये अउवन्ध लोपे । तद्धिते लोप्याभादेः
भादेः इति उस्त्रैण आदि षट्कौ । अह, तद्धिते लमा
साश्च इति स्त्रैण प्राप्ति पदिम संज्ञापाम्, लुपो
व्यातु प्राप्ति पदिमयोः इति लुन्नु सि । मत्वात् औपगवः
इति स्त्रैण औपगु- उकार ल्य रथापे गुणे
अवादेशे विभक्ति मापे, औपगवः इति सिद्धम् ।

4 आश्वपतम् - आश्वपते रथल्यम् इति विग्रहे अश्वपत्या
दि अश्च इति स्त्रैण अण प्रत्यये अउवन्ध लोपे
तद्धिते लोप्याभादेः इति षट्कौ । अह तद्धिते लमा साश्च
इति स्त्रैण प्राप्ति पदिम संज्ञापाम्, लुपो व्यातु प्राप्ति
पदिमयोः इति लुन्नु सि । मत्पेति च इति स्त्रैण इनाल
लोपे विभक्ति मापे, आश्वपतम् इति सिद्धम्

आश्वपतः अत तस्यापत्यम् इति स्त्रैण अण प्रत्यये
शेष आश्वपतम् च ।

अथानाथ मित्रे

इति प्रो व्याकरणे

रा. 30 सं. 20

इति प्रो प्राणिना

दि. 2-20 30- उपशास्त्री द्वितीय वर्ष, विषय- व्याकरण।
 30- व्याकरण-सिद्धान्त मो मुदी (सदन्त प्रश्नकोश)

1 अपाभासः अप् पूर्वक मृधातोः हलश्च इति
 रूतेण धर्म प्रत्यये अनुवन्ध लोपे। जित्वात्
 आत् उपधायाः इति रूतेण वृद्धौ, योः मुत् इति
 रूतेण कुल्ले रूपरत्वे चर्जाः मुः चि उभयतयाः
 इति रूतेण कुल्ले। उपसर्गस्य धर्म मउभ्ये
 वंदुलम् इति वाचि मेत दीर्घे मृते, प्रातिपदिस
 संज्ञायाम्, विभक्ति माये।

2 दुष्कारः कदा भवति - दुस पूर्वक मृधातोः
 मृच्छाय - इषद् दुस्सुषु मृच्छात् मृच्छायै र्वल,
 इति रूतेण र्वल प्रत्यये अनुवन्ध लोपे। अन्ता
 रस्य मृत्वाते गुणो र्वले। प्रातिपदिस संज्ञायाम्,
 विभक्ति माये।

3 इषत्कारः - सु मलः - इषद् पूर्वकार, सु पूर्वकार
 मृधातोः इषद् दुस्सुषु मृच्छात् मृच्छायै र्वल
 इति रूतेण र्वल प्रत्यये, अनुवन्ध लोपे।
 गुणो र्वले। प्रातिपदिस संज्ञायाम्, विभक्ति
 माये।

4 इषत्पानः सोमो भवति - इषद् पूर्वकार, पाधातोः
 इषद् दुस्सुषु मृच्छात् मृच्छायै र्वल इति रूतेण
 र्वल प्राप्ते प्रवाच्य आतोपुच इति रूतेण
 मुय् प्रत्यये अनुवन्ध लोपे। मुवोर नामो इति
 रूतेण मु र्वाने अनादेशो। प्रातिपदिस संज्ञायाम्,
 विभक्ति माये। इषत्पानः इति सिद्धम्।

अमनायपि-
 एसो प्रो व्याकरण
 १०३- सं २० वि
 सु लजेना प्रो र्जाया

दिनांक
30-8-20

असौ प्रोपत्तुं आरुणी द्वितीय खण्ड, विषय- व्यामलौ
प्रथम
ग्रन्थ- लघु सिद्धान्तो उदी (समास प्रमरणात्)

- 1 अपुत्रः - आविद्य भाग्युत्तः इति विग्रहे न आऽ
रूपधा नां वाच्यो वा चो लपद लापः इति वार्तिकेन
नञ् समास तथा उल्लपद विद्यभाग्युत्त-लोपे
अपुत्र इति जाते । समासत्वात् प्रातिपदिकसंज्ञाया
विभक्तिर्कार्ये ।
- 2 चित्तगुः - चित्तं गावो मस्य इति विग्रहे अनेकम् अन्य-पदार्थे
इति स्मृतौ वदुव्रीदि समासे । प्रातिपदिकसंज्ञायाम् सुव्लाम् ।
स्तिपाः पुंलद आविद्यं पुंलकाद् अतः समासाच्च मलोस्तिपात्
अपूर्णा अपूर्णा प्रियादिषु इति स्मृतौ पुंलद भावे । गोस्तिपा
रुपसर्जनस्य इति स्मृतौ ओमारुपसंज्ञाने ह्रस्वे । उपसर्जनत्वात्
गुः शब्दस्य पूर्वनिपाते । पुनः प्रातिपदिकसंज्ञायाम्
विभक्तिर्कार्ये चित्तगुः इति लिट् ।
- 3 संपलद आर्षः - रूपवती आर्षा मस्य इति विग्रहे अनेकम्
अन्यपदार्थे इति स्मृतौ समासे, समासत्वात् प्रातिपदिक
संज्ञायाम् सुव्लाम् । स्तिपाः पुंलद आविद्यं पुंलकाद्
अतः समासाच्च मलोस्तिपात् अपूर्णा प्रियादिषु इति
स्मृतौ पुंलद भावे । उपसर्जनत्वात् गोस्तिपाप
सर्जनस्य इति ह्रस्वे, आर्षसंज्ञाने आर्षरूपे ।
प्रातिपदिकसंज्ञायाम् विभक्तिर्कार्ये ।
- 4 कल्याणी पञ्चमारात्तपः अत्र स्तिपाः पुंलद आविद्यं
पुंलकाद् - - - इति स्मृतौ पुंलद भावे प्रा. के. तं
प्रवाध्य अप् पुंलौ प्रमाणायोः इति स्मृतौ अप्
प्रत्यये, अत्रुव-र्थ लोपे । मस्येति च इति ईमा लोपे

अमलामभिष्ट
रसो प्रो व्यामलौ
र। ३ सं. व. वि
गुलजे वा शिर्षे वा